

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Eivsdem Epistola Ad Episcopos Hiberniae de causa trium capitulorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

fic quatuor Concilia suscipere & venerari me fateor: Nicænum scilicet, in quo peruersum Arii dogma destruitur: Constantinopolitanum quoque, in quo Eunomii & Macedonii error conuincitur: Ephesinum etiam primum, in quo Nestorii impietas iudicatur: Calchedonense vero, in quo Eutythis, Dioscorique prauitas reprobat, tota deuotione complector, integerrima approbatione custodio: quia in his velut in quadrato lapide, sanctæ fidei structura confurgit, & cuiuslibet vitæ atque actionis norma consistit. Quisquis eorum soliditatem non tenet, etiam si lapis esse cernitur, tamen extra ædificium iacet. Quintum quoque Concilium pariter veneror, in quo epistola quæ Ibæ dicitur, erroris plena, reprobat: Et Theodorus personam mediatoris Dei & hominum in duabus subsistentiis separans, ad impietatis perfidiam cecidisse conuincitur. Scripta quoque Theodoriti, per quæ beati Cyrilli fides reprehenditur, ausu dementiæ prolata refutantur. Cunctas vero, quas præfata veneranda Concilia personas respuunt, respuo: quas venerantur, amplector: quia dum vniuersali sunt consensu constituta, se & non illa destruit, quisquis præsumit aut soluere quos ligant, aut religare quos soluunt. Quisquis ergo aliud sapit, anathema sit. Quisquis vero prædictarum Synodorum fidem tenet, pax ei sit a Deo Patre per Iesum Christum Filium eius.

EIVSDEM EPISTOLA AD EPISCOPOS
Hiberniæ de causa trium capitulorum.

Lib. 1. ep. 36

SCRIPTA vestra summa cum gratulatione suscepi: sed erit in me vberior valde lætitia, si mihi de vestra contigerit reuersione gaudere. Prima itaque epistolæ vestræ frons grauem vos pati persecutionem innotuit. Quæ quidem persecutio dum non rationabiliter sustinetur, nequaquam proficit ad salutem. Nam nulli fas est retributionem præmiorum expectare * pro culpa. Debetis enim scire, sicut beatus Cyprianus ait, quia martyrem non facit poena, sed causa. Dum igitur ita sit, incongruum nimis est de ea vos, quam dicitis, persecutione gloriari, per quam vos constat ad æterna præmia minime prouehi. Reducat ergo caritatem vestram tandem integritas fidei ad

ANNO
CHRISTI
533.

matrem, quæ vos generavit, ecclesiam; nulla vos animorum intentio a concordia unitate dissociet, nulla persuasio repetendo vos a recto itinere defatiget. Nam in Synodo, in qua de tribus capitulis actum est, aperte liquet, nihil de fide conuulsum esse, vel aliquatenus immutatum, sed sicut scitis, de quibusdam illic solummodo personis est actitatum: quarum vna, cuius scripta euidenter a rectitudine catholica fidei deuiabant, non iniuste damnata est. Quod autem scribitis, quia ex illo tempore inter alias provincias maxime flagellatur Italia, non hoc ad eius debetis intorquere opprobrium, quoniam scriptum est: *Quem diligit Dominus, castigat: flagellat autem omnem filium quem recipit.* Si igitur ita est vt dicitis, ex eo tempore magis dilecta est apud Deum, & modis omnibus approbata, ex quo Domini sui meruit sustinere flagella. Quia vero non ita fit, quemadmodum vos in eius insultatione affirmare conamini, rationem attendite. Postquam recordanda memoria Vigilius papa in vrbe regia constitutus, contra Theodoram tunc Augustam & Acephalos damnationis promulgauit sententiam: tunc Romana vrbs ab hostibus addicta & captiuata est. Ergo bonam causam habuerunt Acephali, & iniuste damnati sunt, post quorum damnationem talia contigerunt? Absit. Hoc enim nec vestrum quempiam, nec alios qui catholica fidei mysteriis instituti sunt, vel dicere, vel aliquo modo confiteri conuenit. His denique cognitis, ab hac quandoque iam deliberatione recedite. Vt igitur de tribus capitulis animis vestris ablata dubietate possit satisfactio abundanter infundi, librum quem ex hac re sanctæ memoriæ decessor meus Pelagius papa scripserat, vobis vtile iudicavi transmittere. Quem si deposito voluntariæ defensionis studio, puro vigilantique corde sapius volueritis relegere, eum vos per omnia secuturos, & ad unitatem nostram nihilominus reuersuros esse confido. Porro autem si post huius libri lectionem in ea, qua estis, volueritis deliberatione persistere, sine dubio non rationi operam, sed obstinationi vos dare monstratis. Vnde iterum habita *locutione caritatem vestram admoneo, vt quoniam Deo suffragante fidei nostræ integritas in causa trium capitulorum inuiolata permansit, mentis tumore deposito, tanto

Concil. Tom. 12.

Pp ij

*compaf-
fione

citius ad matrem vestram, quæ filios suos expectat & inuitat, ecclesiam redeatis, quanto vos ab ea quotidie expectari cognoscitis.

Alibi quoque idem B. Gregorius meminit quinta Synodi, & trium capitulorum, vt lib. 3. epist. 2. 3. 4. 37. lib. 5. epist. 64. & lib. 7. epist. 53.

Traçtatus piissimi imperatoris Iustiniani, missus ad Menam sanctissimum & beatissimum archiepiscopum felicis urbis & patriarcham, aduersus impium Origenem, & nefarias eius sententias.

Λόγος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἡμῶν βασιλέως
Ιουστινιανοῦ, κατὰ πεμφθεῖς πρὸς
Μηνᾶν ἁγιώτατον καὶ μακα-
ριώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἁγίας
πόλεως καὶ πατριάρχου,
κατὰ Ὠριγῶνους τῶν ἁσέβειων καὶ τῶν
ἀνοσιῶν αὐτοῦ δογμάτων.

*Huius episto-
la (sic enim
appellat ipse
Iustinianus
in fine) me-
minit Libe-
ratus cap. 23.
qui testatur
illam dista-
tam fuisse
instante Pe-
lagio R. E.
diacono, &
apocrifario,
ac postmodū
a Vigilio
pontifice ap-
probatam.*

NOBIS semper studio fuit, atque etiam nunc est, rectam & irreprehensibilem Christianorum fidem, statumque sanctissimæ Dei catholicæ & apostolicæ ecclesiæ, perturbationum expertem viquequaq; custodiri. Hæc nobis prima & antiquissima cura est: per quam & nobis in præsentis sæculo imperium a Deo traditum esse & conseruari credidimus, & reipublicæ nostræ inimicos subdi, & in sæculo futuro misericordiam in conspectu eius bonitatis nos adepturos speramus. Nā & si humani generis hostis varias occasiones comminiscitur, quibus hominum animas studet lædere: Dei tamen humanitas, illius improbitatem & malitiam frangens atque euacuans, aduersariosque redarguens, gregem suum damnatum accipere aut dissipari non permittit. Hæc autem a nobis ideo dicta sunt, quod ad nos allatum est, nonnullos Dei timorem in animo non habentes, nec rectæ doctrinæ discrimen tenentes, quo saluatur quicumque veritatem cognoscit; relictis diuinis

HMIN μὲν αἰεὶ ἀπουδὴν γέροντες, ἔστι τὸ τὸ ὀρθτὸν καὶ ἀμώμητον πῖσιν τῶν χριστιανῶν, ἔτ' κατὰ τὴν ἁγία πνεύματος τῆς θεοῦ καὶ βασιλικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἀπάραχον διὰ πάντων φυλάττειν, καὶ ταῦτ' ἅπαντα τῶν ἁγίων πνεύματος φρονήσασθαι. δι' ἧς καὶ τὸ ἐν τῷ πνεύματι καὶ βασιλείᾳ ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ ἁγία δέδοται καὶ φυλάττειν πεπεσθὲν καρδίᾳ, καὶ ἅπασαν ἐξουσίαν τῆς ἡμετέρας πολιτείας ὑποτάττειν. δι' ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἐλεῶσθαι ἐνώπιον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος ἵκεῖν ἐλπίζομεν. εἰ καὶ τὰ μακίστα γὰρ ὅτι ἀθεσπῆνους γένους πολέμου διαφόροις ἐφθρασεῖς περιφάσας, δι' ὧν ἀπουδάξῃ ὑπεβουλόων τῆς τῆς ἀθεσπῆνους ἡμῶν, ἀλλ' ἐν ἡμῶν φιλαθεσπῆα τὸ κείνην καταργῶσα πονηρίᾳ, καὶ ἅπασαν ἐναντίως διελέχουσα οὐ συγχωρεῖ τὸ ἴδιον καταβλάπτειν ἢ σκορπίζειν πόμην. ταῦτα ἡμῶν εἶρη, ἐπεισθῆναι ἡλθεν εἰς ἡμᾶς, ὡς ἴσμεν μὴ ἔχοντες κατὰ νοῦν τῆς θεοῦ φόβον, μηδὲ πῶς τῶν ὀρθῶν δογμάτων διακρισὴν ὑπετάμενοι, δι' ἧς πᾶς ὁ γινώσκων τὸ ἀληθῆν σώζεται, κατὰ λέει ψαυτες τὰς θείας